Historical Society

PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK XI. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 31. ŘÍJNA 1901 ČÍSLO 10

Telegramy zámořské.

Vídeň, 24. října. Neobyčejné vzrušení vzbudil v zasedání říšské rady rozkaz ministra vnitra hraběte Goluchovského, že nesmí býti vzpomenuto smrti presidenta McKinleye aniž nějaká resoluce v tomto směru podána, poněvadž McKinley nebyl žádný král ani císař, nýbrž pouze obyčejný plebejský člověk bez modré krve. Vůdce Mladočechů dr. Kramář ostře ohledně tohoto zákazu vládu interpeloval, leč ministr Goluchovski vyhýbavě odpověděl, začež dostalo se mu od všech členů pravice téměř vypískání a způsoben takový hluk, že předseda byl nucen schůzi odročiti.

Londýn, 25. října. Na všech stranách ozývají se sympathie pro gen. Bullera, který jest obviňován, že neustále nabádal ku vzdání Ladysmith v Jižní Africe, když byl tam vrchním velitelem vojska britického, začež nyní má se vzdáti vojenských hodností a poděkovati se. Gen. Buller podal o tom králi písemné vysvětlení a měl i řeč k velkému shromáždění lidu. Na to dostalo se mu osobně od krále písemného ujištění o důvěře a uznání.

Londýn, 25. října. Následkem omylu vyšla na jevo věc, kterou vláda chtěla zachovati po jistou dobu ještě v hlubokém tajemství před světem. Ministerstvo války vydalo totiž cirkuláře ku všem policejním úřadům v zemi, ve kterýchž nařizovalo se všem záložníkům, členům milice, yeomanům a dobrovolníkům, aby neodkladně hlásili se u svých příslušných vojenských sborů k aktivní službě. Tyto cirkuláře měly býti bedlivě prozatím uschovány a vyčkáno na další rozkaz vlády, načež okamžitě měly býti vyvěšeny, tak aby se předešlo rozprchnutí branců pod všelikými záminkami do světa. Leč policejní úřad v Lancashire buď že neobdržel vysvětlení nebo je přehlédl, nechal provolání ihned vyvěsiti, což bylo příčinou neobyčejného vzrušení. A jelikož žádné jiné úřady v zemi tak neučinily, má nešťastný tento omyl policie osudné následky.

Vídeň, 26. října. Časopis "Ost Deutsche Rundschau" dostal zprávu ze Sofie, že americká missionářka sl. Stoneova, zajatá tureckými briganty, jest mrtva. Zpráva ta ovšem se nezaručuje. Jiná zpráva dí, že společnice sl. Stoneovy, pí. Tsilková, zemřela následkem utrpení v zajetí a možná, že zprávy ty jsou popleteny.

Srědec, 26. října. Americký generální konsul v Berlíně Mason přijel sem v úterý v průvodu Wm. E. Curtise z Washingtonu. Oznamuje se, že z 18 brigantů, kteří zajali Stoneovu, se vrátilo 15 do svých domovů, kdežto tři z nich zůstali na stráži ve slujích hory Gultepe, která jest porostlá lesem, u Stoneovy. Dle jiného sdělení jsou loupežníci od toho času, co počal naposledy padat sníh, v horách u Nevrokup. Posléze se také sděluje z Cařihradu, že je už s briganty vyjednáváno.

Ministr vnitra Sarakov pravil, že lze nalézti Stoneovu ve dvou dnech, kdyby se bulharskému vojsku dovolilo přejíti turecké hranice. Ministr obdržel určitou zprávu, že Stoneova v Bulharsku není. Bulharský kruh vojenský jest tak hustý, že by nim briganti nemohli proklouznout. Bulharské vojsko prohledává nyní po hoří Perim, které je řídce obydlené. Budou-li v něm briganti nalezeni, bude s nimi učiněn krátký proces.

Londýn, 28. října ve 3 hod. ráno. Depeše zaslaná Telegraphu ze Srědce tvrdí, že cestující z Banska sdělují, že před nedávnem obdržel Tsilka dopis od své zajaté ženy, v němž mu tato sdělovala, že je ona a missionářka Stoneova chována ve sklepě a přísně střežena dvěma muži. Loupežníci doufají, že se jim podaří vymoci výkupné.

Doposud nebyla potvrzena zpráva, že paní Tsilka v zajetí zemřela.

"Hodnověrná zpráva zde koluje," praví depeše Daily Telegraphu ze Srědce, "že je Stoneova ve vesnici Bělica blízko hranic bulharských."

Madrid, 25. října. Zamýšlené zmenšení námořní síly španělské se strany ministerstva vyvolalo neobyčejný rozruch ve všech kruzích. Admirál španělského loďstva Valcaret protestuje rozhodně proti provedení tohoto plánu a podal protest svůj přímo ku královně regentce, řka, aby rozhodla, zda má španělské námořnictvo existovati neb ne. A zda ano, aby nestavila jej pod civilní právomocnost. Návrh podal ministr námořnictva a "El Imparcial" praví, že se mu nedostává energie, aby udržel v námořnictvu disciplinu a proto že žádá jeho zdecimování. Všeobecně se očekává, že tato záležitost bude míti za následek ministerskou krisi.

Shanghai, 25. října. Hladomor objevuje se na všech stranách říše čínské. V provincii An Hui a Kiang Su jest nejhůře, neboť zde přes jedem milion lidí zmírá hladem. Konsulové utvořili výbor, jenž má učiniti kroky a pomáhati nešťastníkům.

Vídeň, 27. října. Dvacet tři lidí zaměstnaných v polích, píše "Neue Wiener Journal", bylo napadeno a roztrháno vlky blízko Vitebska v Polsku. Z nešťastníků nezbylo jiného než kusy šatstva a kosti.

Vídeň, 27. října. Košutovci prohlašují, že nebudou poslouchat trůnní řeč císaře Franze Josefa při zahájení uherského sněmu. Uherští poslanci tvrdí, že má císař svoji trůnní řeč čísti, neboť poslanci prý nejsou královi služebníci, nýbrž zástupci lidu.

Krakov, 28. října. Čtyři katoličtí kněží z Ameriky vstoupili zde do semináře, aby studovali theologii v jazyku polském. Až budou se studií hotovi, budou posláni zpět do Spoj. Států, nejspíše do Pennsylvanie a dostanou výnosné fary.

Telegrafické zprávy americké

V sudě Niagarským vodopádem.

Již různými způsoby vykonána byla cesta proudem a vodopádem Niagarským, leč jedna z neodvážnějších těchto dobrodružných cest, nebo jinak projíti tisícerými nástrahami smrti, vykonána byla dne 24. října jistou pí. Annií Edson Taylor, 50letou to učitelkou, která prošla ječícími proudy vod a strašným vodopádem, jediným svého druhu na světě, s výše 158 stop v sudě. Podobná cesta nebyla dosud vykonána, vyjma v úmyslu sebevražedném. Hroznou tuto cestu vykonala paní Taylorová šťastně, neboť utrpěla jen několik nepatrných odřenin a ránu na hlavě a mimo prudkého otřesení nervového systému a mozkového ústrojí jest zdráva a záhy prý se opět úplně zotaví. Lékaři jí ošetřující praví, že jeví tu a tam ovšem známky histerie, leč to záhy se přežene. Když byla vyňata ze sudu, byla úplně bez vědomí. Pí. Taylor vykonala ve svém sudě cestu více jak mílí divokými a ječícími proudy kanadskými, než dosáhla vodopádu. Sud byl stavěn pevně, jak jen vůbec možno, a uvnitř byl dobře vypolštářován. Z něho pak vedla dlouhá kaučuková roura ven pro vzduch, kol níž otvor dobře zalit byl smolou, aby voda do vnitř nemohla. Ku dnu sudu připevněna byla kovadlina, jíž tento udržován byl v horizontální poloze. Když sud octl se na pokraji hrozné propasti, vržen byl několik stop přes okraj spádu, načež v roztříštěném proudu řítil se dolů do ječících a zpěněných vod s výše 158 stop. Po delším zmítání vyplíval z proudu, ploval v poloze horizontální a octnuv se pak v tišších vodách naklonil se asi 45 stupňů na zad. Kdyby se byl obrátil, byla by odvážná žena musela zlomit vaz. Kovadlina však znamenitě konala svou službu, držíc neustále sud v horizontální poloze. Asi míli pod vodopádem byl sud vytažen, otevřen a odvážné plavkyni pomoženo na svobodu. Tato přestálými hrůzami smrti byla bez sebe. Když pak přivedena byla k vědomí, pravila, že chtěla si pomoci a vyhráti sázku, že však nikdy více by nic podobného za celý svět nepodnikla. Od svého vstoupení do sudu na břehu kanadském kleče a na kolenou, a vroucně se modlila po tak dlouho, až pozbyla vědomí, nejspíše v okamžiku, kdy řítila se do příšerné propasti vodopádu. Sud, v němž pí. Taylorová tuto nebezpečnou cestu vykonala, jest 4½ stopy vysoký a asi 3 stopy v diametru. Pí. Taylorová jest učitelkou v Bay City, Mich.

Dvojnásobná loupež.

Drzá loupež spáchána byla dne 25. října na nádraží dráhy Rock Island v Underwood, Ia. Neznámí lupiči provrtali železnou pokladnu právě nad kombinačním zákem, načež kus dveří i zámek urazili a dostavše se do vnitř, ukradli zde všecky peníze, jež se zde nalézaly. Jak mnoho zde lupiči ukořistili, se neudává, leč byla to značná suma. Dokončivše s úspěchem první loupež, odebrali se do office Rees Gabiel Lumber Co., asi dva bloky od místa první loupeže, kde roztrhli pokladnu dynamitem a vykradli ji. Zásuvka zde obsahovala mimo značného obnosu peněz též nějaké skvosty. Policie v Council Bluffs a Omaze byla uvědomena o této loupeži a doufá se, že lupiči záhy budou dopadeni.

Bestialnost.

Čin skutečně tak ohavný, jaký sám ďábel by nevymyslil, spáchán byl dne 26. t. m. v Jenkintownu u Philadelphie neznámým lotrasem. Jistá pí. S. B. Hillmanová ubírala se v podvečer na nádraží, chtíc někam odjeti, když tu náhle na ulici chopil ji neznámý muž kolem těla a zalepiv jí ústa flastrem, ukradl jí z ruky tobolku s menším obnosem peněz. Ďábelství své však dovršil tím, že polil oděv pí. Hillmanové, která do mdlob upadla, kerosinem a zapáliv jej, dal se na útěk. Pí. Hillmanová se vzpamatovala a seznavši hroznou situaci, trhala nejprvé z úst flastr, leč marně. Počala tedy trhati se sebe oděv a šťastně jej s těla shodila, načež prchala nazpět domů, kde znovu do mdlob upadla. Přátelé po dlouhou dobu marně se pokoušeli odstraniti jí flastr z úst pomocí teplé vody. Po dlouhém namáhání se jim to ovšem podařilo, leč zároveň s flastrem stržena na mnoha místech i kůže. Po lotrovi policie dosud marně pátrá.

Strašlivý požár.

Dějiny města Philadelphie nevykazují dosud tak hrůznou katastrofu, jakou bylo dopoledne dne 25. t. m. postiženo. Oheň vypuknuvší v osmipatrové budově firmy Hunt, Wilkinson & Co., 1271 Market ul., rozšířil se tak bleskurychle, že mnoho lidí v pravém slova smyslu v budově usmaženo, někteří vrhli se se závratné výše na dlažbu, kde mrtvi leželi, jiní hynuli na ochranných žebřících před zraky vyděšeného diváctva a za marných záchranných pokusů hasičů. Plameny vznikly v přízemí dle všeho následkem explose a rychlostí blesku šlehaly otvorem elevatoru do vyšších pater. Dříve než hasiči akci mohli zahájiti, nebetyčná stavba tonula v hučivém moři ohně, jakoby v obtetí samých pekel. Lidé nalezající se v prvém až třetím patře zachránili se do jednoho, nejhůře však bylo v pátém poschodí, kde na sto sedlářských dělníků bylo zaměstnáno. Z těch určitě a bez pohromy vyvázlo jen 70. Zbylí buď že těžkých utrpěli poranění, buď roztříštili se o tvrdou dlažbu dříve než hasiči ochranné sítě mohli natáhnouti, aneb zůstali v troskách domu. Až dosud nalezeno 19 mrtvol a po jiných se pátrá. Žár byl tak strašlivý, že hasiči nemohli z počátku v dosah přijíti a když za jeli uličkou za hořící block, museli především odstraniti raněné a mrtvé na zemi nakupené. Jedna černoška, šílená hrůzou vrhla se při tom s ploché střechy, tedy s nejvyššího bodu stavby do hlubiny a tělo její na kaši rozemleto. Teprv odpoledne po druhé hodině plameny pod kontrolu uvedeny a další nebezpečí odvráceno.

Pro domácí tabák.

Tajemník zeměnělství, Wilson, oznamuje, že experti onoho odboru byli poukázáni, aby učinili všecky možné pokusy nalézti ve Spojených Státech vhodnou půdu, na níž by se dal pěstovati tabák zvaný "filler" as takového druhu, jaký pěstuje se na Kubě. Wilson praví: "Spojené Státy platí ročně osm milionů za obalový tabák, leč my vyzkoumali, že všechen tento tabák (wraper) může pěstován býti zde a znalci odborní praví, že tento obalový tabák vyrovná se jakostí svou každému jiné mu tabáku tohoto druhu, ani suma terský nevyjímaje. V některých krajích Pennsylvanie, Ohio a Texasu rodí se výborný tabák a kraje tyto budou blíže prozkoumány, zda nerodil by se tu tabák takový, jaký jest sem z jiných zemí importován a já soudím, že pokus ten se zdaří."

Leon Czolgosz popraven.

Vrah presidenta McKinleye zhynul v elektrickém křesle státní káznice v Auburn, N. Y., dne 29. října v 7:16 ráno. Zemřel bez lítosti.

V úterý dne 29. října dokonal život svůj v křesle elektrickém Leon F. Czolgosz, alias Fred Nieman.

Bylo 7:05 ráno, když správce káznice Meade dal signál, aby odsouzenec dopraven byl do popravní komory. Káznice byla venku obklíčena vojskem. Též uvnitř jsou stráže rozmnoženy a všichni vězňové ponecháni jsou ve svých celách až do té doby, kdy Czolgosz nalézal se na věčnosti.

Superintendent káznice Collins odebral se pak do vězení Czolgoszova, kde vyzval odsouzence a jeho stráž, aby jej následovali. Smutný tento průvod ubíral se pak chodbami, pozorován vězni, jež shromažďovali se u mříží, aby odsouzence spatřili.

Když průvod octl se v komoře popravní, byli zde již shromážděni přísežní svědkové popravy, celkem asi dvacet osob, kteří usedli podle sebe naproti popravnímu křeslu, načež dokončeny jsou přípravy k popravě. Czolgosz jevil na sobě hrozný dojem, leč snažil se zachovati klid, jsa bled jako stěna. Někteří očekávali, že klesne, nebo že ještě před smrtí hájiti bude anarchismus.

Žalářník Meade pokynul a čtyři v hnědé uniformy odění strážcové, jimž uloženo bylo připraviti odsouzence do popravního křesla, obklopili Czolgosze a dovedli jej k němu. Když se u křesla zastavili, ohlížel se Czolgosz kolem sebe, jeviv na sobě ledovou chladnost a úplný klid.

Přípravy rychle byly vykonány a když elektrikové upevňovali naň elektrovody, jevil na sobě známky, jako by chtěl mluviti. Zašeptal také něco, leč svědkové nemohli zachytit ničeho z toho. Konečně opět se pohnul, upřel zraky na shromáždění a pravil polohlasitě:

"Já nelituji svého činu."

Svědkové trnuli. Jeden z nich pak nemoha se déle opanovati zvolal: "Nuž nechte ho zdechnout, psa!"

A opět ozval se Czolgosz:

"Já jsem zastřelil presidenta proto, poněvadž jsem myslel, že vzejde z toho prospěch pracovnímu lidu!"

Přípravy dokončeny a ještě než otevřen osudný ventil, promluvil Czolgosz:

"Srdečně lituji, že nemohl jsem spatřiti svého otce."

To byla také poslední jeho slova. Hned na to ustoupil elektrik Davis do pozadí k ventilu a 1700 elektrických voltů vpuštěno do těla odsouzencova. Toto se napjalo tak, že zdálo se, že musí strhány býti všechny řemeny, jimiž byl připoután. Prsa jeho do značné míry se zvedla, svaly napínaly se až k strhání. Proud zastaven a ani jednoho vzdechu, ani žádné jiné známky života odsouzenec více nejevil. Proud snížen na 200 voltů a opět vpuštěn do těla umírajícího vraha. Žádné jiné známky života se však neobjevily. Žalářní lékař dr. Gerin a dr. McDonald přistoupili k odsouzenci, položivše mu prsty své na krční tepny každý z jedné strany. Mezi tím elektrik Davis otvíral elektrický ventil, stále více a více voltů pouštěje do těla, až opět 1700 voltů ním proniklo.

V 7:15 odevzdán jest Czolgosz lékařům, kteří prohlásili, že všechen život zmizel a že Czolgosz je mrtev.

Mrtvola jeho pak vhozena jest do zžíravého vápna a až všechno maso bude ztráveno, zakopá se kostra v místech neznámých. Vše chováno jest v největší tajnosti.

Před svou smrtí nechal Czolgosz povolati k sobě polského kněze Fudzinského, jejž provázel irský kněz Hickey. Leč když duchovní jej navštívili, rozmyslil si to odsouzenec a řekl jim, že jich nepotřebuje. Později však opět pro ně poslal, ale ku všem jejím řečem, modlení a domlouvání zůstal úplně němým a hluchým.

Otec Czolgoszův, který z počátku přál si míti mrtvolu synovu, vzdal se této žádosti a bratr odsouzence Waldek podepsal svolení, aby správa káznice pohřbila tělo odsouzence tam, kam za dobré uzná.

Musea nabízí za šat Czolgoszův, v němž byl popraven, $5000 a za dovolení fotografování popravy pro kinetoskop nabízeno $2000.

Ortel smrti byl čten Czolgoszovi záhy ráno, když tento ještě na loži se nacházel. Před smrtí navštívil jej pouze bratr Waldek.

Rána korporacím.

Nejvyšším státním soudem ve Springfield, Ill., rozhodnuto bylo dne 25. t. m., že kapitály a výsady korporací mají podlehnouti zdanění, čímž majetků za $100,000.000 odhadu podlehne a daně menších lidí budou sníženy. Stát získá tím osm milionů větších příjmů a jediné Chicago $2,000.000, kde rozhodnutím tím 20 bohatých korporací ve prospěch lidu je postiženo. Soud proti milionářským společnostem zahájila federace učitelů.

Neštovice hrozí vyhubiti kmen Indiánů.

Z Des Moines, Ia., se oznamuje dne 26. října, že neštovičná nákaza morová přenešena byla z reservace Omaha a Winebago v Nebrasce do reservac Sac a Foxů v Tama Co., Ia., a téměř všichni Indiáné tohoto kmene počtem asi 500 osob jsou nakaženi. Do pondělka oznámeno pět úmrtí a stav ostatních osob onemocnělých jest velice povážlivý. Nejhorší jest ta okolnost, že Indiáné snaží se nemocné osoby schovávati před zraky úředníků a očkováním, což může ovšem míti nejzhoubnější následky. Indiánský agent Mallin praví, že očkování vykonává se pouze v některých případech, poněvadž není zákona, aby rudoši mohli býti k tomu donucováni. Zároveň není prostředků ani rozkazů, aby postaven mohl býti zdravotní kordon a zabráněno takto šíření nákazy. Indiáné nemají toho nejmenšího ponětí o hrozící jim zádubě. Státní autority zdravotního úřadu prorokují, že nákaza za takovýchto poměrů může snadno stihnouti polovinu onoho kmene. Indián, který sem z Nebrasky přijel, praví, že v reservacích zemřelo 100 rudochů, leč smrt jejich že byla zatajena.

Caleb Powers.

Čtenáři naši zajisté dosud mají v paměti zákeřné zavraždění guvernéra kentuckého Wm. E. Goebela v lednu loňského roku. Záležitost ta má nyní dobrý odsouzením posledního a také hlavního zosnovatele spiknutí onoho, bývalého státního sekretáře Caleb Powerse, na doživotí do vězení. Jest to druhý soud s Powersem konaný a zahájen byl dne 8. října, trvaje vždy dlouho do noci. Porota po krátké úradě vynesla pak rozsudek znějící, že Powers jest vinen zabití Goebela a odsuzuje se na doživotí do káznice při těžké práci. Powers seděl zdrcen a bled jako stěna, když foreman poroty, jeho přítel a spolužák B. G. Calbert, rozsudek předčítal. Při. buzné dámy Powersovy obklopily jej a objímajíce ho hořce plakaly. Žádost za nový soud byla odmítnuta.

Konduktér, herečka a pes.

Vzrušující výjev odehrál se min. sobotu na dráze u Columbus, Ohio. Na vlaku nalezala se prima-donna společnosti, hrající "Král Dodo", známá herečka slečna Cheridah D. Simpson, majíc vedle sebe zamilovaného malého mopsíka. Konduktér John Steiner upozornil herečku, že jest to proti předpisům voziti psy ve vozech pro cestující, že však, an pes jest maličký, nemá proti tomu nic, vezme-li si jej slečna na klín. Leč to herečka rozhodně odepřela učiniti, řkouc, že má zaplaceno za celé sedadlo a že si sem může posaditi koho chce. Konduktér nedělaje velkých obledů chopil psa a chtěl ho vyhoditi ven, leč tu vrhla se naň herečka a počala ho po způsobě boxerském tlouci do obličeje. Steiner ovšem se bránil, tak že se mu ohnivá dáma na obličej nedostala. Psíka ale přece ven vyhodil; za ním následovala jeho paní a oba zbytek cesty do Columbus nastoupili pěšky. Na cestě zpozorovala herečka, že má vyražený palec u ruky a musila se ihned odebrati k lékaři.

PAVEL ALBIERI MRTEV.

Usmrcen nešťastnou náhodou na dráze v Texasu.

Zírcující zpráva došla min. týden ze Smithsville, Tex., kde nešťastnou náhodou zahynul výtečný český novelista a spisovatel Pavel Albieri (Mucek).

Pan Albieri, který v posledních dvou letech byl ředitelem reklamního odboru v závodě p. Jos. Trinera, známého to vyrabitele léčivého hořkého vína, odjel asi týden před svým nešťastným skončením za obchodem do Texasu, chtěje zároveň sehnati zde látku k nějakému romanetu, leč nešťastná myšlénka tato stála ho život, který byl drahocenným pro českou národnost zde v Americe i v Čechách. Byltě přítel Albieri jedním z nejplodnějších spisovatelů českých, jehož díla došla zaslouženého ocenění u všech vrstev naší národnosti a přijímána byla s ochotou u nejčelnějších časopisů.

Neštěstí událo se jako již tisíce jiných podobných před tím. Albieri totiž skočil ve Smithsville s vlaku na sousední trať, když tu od zadu přihnala se lokomotiva, která strhla jej pod sebe. Nešťastník vydechl naposled, když přinešen byl na nádraží zřízenci a poznán podle navštívenky v kapse u něho nalezené. První informoval o neštěstí p. Trinera a kruhy chicagské Rev. Pázdral, bývalý ředitel divadelní společnosti v Čechách, a jeho syn. Rozumí se, že zpráva byla pro chicagské tak četné přátelé Albieriho, zvláště však pro mladou a rozkošnou jeho choť zdrcující, ba neuvěřitelnou.

Než hrozná skutečnost nedala se odvrátit. Za prvním telegramem následoval druhý a přátelům nešťastného muže nezbylo nic jiného, než se vší možnou šetrností sděliti osudnou zvěst nebohé choti jeho.

Mrtvola nebohého spisovatele, jehož miloval a vážil si každý pro jeho bodrou, přímou, šlechetnou povahu a nevyčerpatelný humor, převezena byla do Chicaga, kde za ohromného účastenství na Národní hřbitov jest pohřbena.

Nad rakví pronesl pohřební řeč právník a red. Slavie p. Jos. Král a p. F. B. Zírůbek. Pohřební sbor zapěl zpěvácký spolek pod řízením pp. Ersta a Kalaše. Rakev pokryta byla úplně věnci a emblemy od ctitelů a přátel nešťastného mladého spisovatele. Pohřeb vypraven z budovy Plzeňského Sokola a rakev nesli důvěrní přátelé zesnulého pp. Farský, dr. Kolář, Frant. Ludvík, Semerák a Fouček. Účastenství při pohřbu bylo obrovské.

* * *

Pavel Albieri narozen byl dne 1. srpna 1861 v Jaroměři, tedy nedaleko pevnosti Josefovské. Studoval školy realní, školy obchodní, byl jednoročním dobrovolníkem a t. d. Již roku 1877 přispíval do různých listů drobnými pracemi. Romaneta "Nalezenec mysliveckého praporu", "Taxlíci", "Generál Skobelev", "Stráž na Rýně", "Povstání v Bosně", "Toleranční patent", "Vojenské novely z r. 1866", "A temno posud", "Na úpatí Moogibala", "Utíkejte, Prajzi jdou!" jsou díla, která získala mu pověsti národní.

Mimo své vlasti dlel Albieri delší dobu v Italii, Paříži, Londýně, Hamburku, přeloživ mnohá pěkná díla z frančtiny a angličiny. V Paříži seznámil se s p. Fučíkem, ředitelem Korbelova závodu s vínem, a na jeho vyzvání pustil se i do Sp. Států, působiv při různých časopisech v Chicagu a založiv časopis "Američan" v Clevelandě. Vrátil se opět do Čech, ale dlouho to tam nevydržel, neboť přijel opět zpět a před dvěma roky stal se obchodvedoucím p. Jos. Trinera. Zde zasnoubil se s roztomilou a vzdělanou dámou, již idealně zbožňoval.

Zde v Americe zanechal též po sobě skvělou památku v románech "V zajetí Armily", "Pod kolem", "Nová země", "Když jsme táhli na Paříž", přeložil francouzský román "Pater Julius" atd. atd.

Před několika lety navštívil též Nebrasku, cestovav nejen po západě, nýbrž i po severu, jihu a východě, sebrav hojnost látky pro tvořícího ducha svého. Do letošního kalendáře "Amerikán" napsal též poutavou povídku "Za krvavou stopou", což snad byla poslední jeho práce literární.

"Albieri" bylo jeho spisovatelské jméno, jinak pseudonym, jejž přijal hned, když byl nastoupil svou spisovatelskou dráhu, totiž ku konci let sedmdesátých. Pravé jméno jeho bylo Mucek. Pseudonym utvořil si podle latinského jména řeky Lebe, Albis, jež protéká rodiště jeho, připojením romanské koncovky "ieri" ku slovu "Alb".

Budiž čest jeho památce a pozůstalé choti jeho naše vřelá soustrast.

NEBRASKA

| Pan St. B. Letovský, známý omažský výtečný hudebník, velice čilý v politice, několikráte zvolený assesor v druhé wardě a přítomně výpomocný šerif, dosud horlivý demokrat, poděkoval se náhle min. týden z úřadu a svléknuv ze sebe všecko, co bylo a je demokratické, stal se republikánem. Ona ovšem změna neškodí, ale jen ať příteli Letovskému jde k duhu!

| Velký požár řádil dne 24. října v South Omaze. Oheň totiž vypukl ve velkých jatkách Armourových a dříve než mohl býti uhašen, způsobeno obrovských škod. As kol 10 hodin večer zatřásla okolím obrovská rána, povstalá následkem explose v Armourových jatkách a hned na to vyšlehly plameny okny a střechou. Všechno hasičstvo z jatek Swiftových, Cudahy-ho a hasiči městští rychle přispěchali na místo požáru a zahájili práce ochranné. Mnoho cenných strojů bylo tu zničeno a škoda páčí se od $160.000 výše.

| Národní shromáždění veteránů bude budoucí rok odbýváno v Omaze v měsíci říjnu.

| Ve Fremont vyhořela min. sobotu malá krejčovská dílna krajana Johna Zíky. Škoda páčí se na $300.

| Na omažskou policii vznešeno bylo několik žalob pro surové a nelidské nakládání se zatčenými vězni a zároveň bylo odhaleno, že kvetou zde utěšeně čínské herny a doupata, v nichž se mimo karbanu provádí orgie a požívá opium.

| Hledá se Pat Crowe, který na svou zlodějskou čest přísahal, že když Cudahy a město Omaha odvolá odměnu vypsanou na jeho lapení, se dobrovolně přihlásí, leč když tomuto jeho přání do poslední písmeny bylo vyhověno, nezdá se mu dle všeho poctíti Omahu svou návštěvou a okázati se těm, u nichž jest osobou tak hledanou.

| Ve Virginii, Gage okres, spáchal samovraždu sekční dělník na odbočce Wyandote, Albert Westphal, a sice ze strachu, že bude propuštěn z práce. Samovrah jest 41 roků stár a zanechává manželku a 10letou dcerušku. Byl pojištěn na život obnosem $4000.

Si vis pacem, para bellum!

"Chceš-li mír mít, stroj se k válce!" bylo příslovím starých Římanů a pořekadlo to, uznané nejméně 20 staletími, platí nejen o národech, ale o každém jednotlivci. Co jest válka pro stát, ohrožujíc jeho trvání, to je pro člověka nemoc a proto již v "míru", t. j. ve zdraví, máme se opatřovati proti možné vždy chorobě, čímž se této nejlépe vyhneme. Silní, dobře připraveni, snadno odoláme všem nepříznivým útokům, jež činí na nás drsná, měnivá podzimní povětrnost, nepřiměřená mnohdy strava, přílišná námaha nebo nezdravý způsob života. Sílu pak nám dodá, i vnitřní ústroje otuží, krev vyčistí a celou soustavu i mysl naši vzpruží světoznámý dnes již lék, po léta skvěle osvědčené Trinerovo léčivé hořké víno, které vůbec pomůže zcela spolehlivě ode všech chorob žaludku, jater a ledvin. Odstranilo již nemoce i velmi zastaralé, za nevyléčitelné pokládané a zkušení lékaři je doporučují zvláště osobám chudokrevným a pak oněm, trpícím nedostatkem pohybu, ale ovšem jen pravé, které vyrábí pouze Jos. Triner, 799 S. Ashland Av., Chicago. Na prodej i v lékárnách, ale nebéřte jiné, než-li zaručené Trinerovo, jediné opravdu léčivé!

| Vyrážky, pořezaniny, opařeniny a rány hojí rychle DeWitt's Witch Hazel Salve, spolehlivý to též prostředek proti zlatá žíle. Před padělky se chraňte. U Ed Wehna.